

Este detrei ori in septemana: Mercuri-a, Vineri-a si Domithea, candu o cola intréga, candu numai diumetate, adeca dupa momentulu impregiariloru.

Prețulu de prenumerațiune:

pentru Austria:	
pe anu întregu	8 fl. v. a.
" diumetatu de anu	4 " " "
" patraru	2 " " "
pentru Romani'a si strainetate:	
pe anu întregu	16 fl. v. a.
" diumetate de anu	8 " " "
" patraru	4 " " "

ALBINA.

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespondinti nostri, si d'adrepțulu la Redactiune Josefstadt, Langeasse Nr. 43, unde suntu a se adresá si corespondintiele, ce privescu Redactiunea, administratiunea sau speditur; cate vorfi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publicá.

Pentru anuanti si alte comunicatiuni de interesu privatu — se raspunde cate 7 cr. de linie repetirile se facu cu pretiu stadiutu. Pretiuu timbrului cate 30 cr. pent. una data, se antecipa.

Invitare de prenumerațiune

„ALBINA“

Cu 1 iuliu v. incepemu semestru nou, pentru care deschidemu prenumerațiune. „ALBINA“ va aparé casí pana acuma, adeca de trei ori in septemana.

Prețulu de prenumerațiune pent. Austria

pre unu anu întregu	8 fl. v. a.
" 1/2 de anu	4 fl. v. a.
" 1/4 " "	2 fl. v. a.
pentru Romani'a si strainetate	
pre unu anu întregu	16 fl. v. a.
" 1/2 de anu	8 fl. v. a.
" 1/4 " "	4 fl. v. a.

Redactiunea.

Viena, 16/28 iuliu 1868.

A dese ori ni s'a datu ansa d'a observá cã noroculu Austriei este mai mare de catu intieptiunea barbatiloru ce o guvernéza.

Acum de nou facemu acésta esperiintia privindu la serbatorile ce se petrecu in Viena impreunate cu a trei'a adunantia generala a confederatiunei „puscariloru nemtiesci.“ Nemtii nisuescu de lungu timpu la unitatea natiunala nemtiesca, si fiindu cã diferitele loru guverné mari si mici ii impédeca neinceptatu, de aceea densii recusera la serbatori natiunali in cari se exprima si se desvólte sentiemintele si aspiratiunile loru de unitate, si prin cari apói se inriuresca a sup'ra guvernelor, asié d. e. au densii o reuniune a juristiloru nemtiesci care lucra si cu mare rezultatu ca in tierile nemtiesci se se adopteze pretotindene acele-si principie juridice, — au adunantie de invetiatori elementari la cari asidere se aduna cu miile nu numai pentru a se consultá despre naintarea culturai poporale, ci totodata pentru a grigi ca acésta cultura pretotindene se aiba un'a si aceea-si direptiune natiunala, — au confederatiunea puscariloru nemtiesci de care tocm'a voim se vorbim ací mai prè largu, si mai au multe alte reuniuni de aceea-si tendintia natiunala.

Confederatiunea puscariloru nemtiesci se compune de diferitele societati de datu la semnu, de venatori etc. Din candu in candu tienu cate o adunare generala in cutare orasiu mai mare nemtiescu, astfelu acum a trei'a adunantia se tiene in Viena, se incepù solenitatea domineca si va durá pana in septemian'a venitória. La acésta adunare venira preste 15,000 de puscaru, nu numai din tierile nemtiesci ci si nemtii din tierile straine, astfelu veduramu societati de puscaru nemtiesci din Suedi'a si Norvegi'a, Belgiu, Franci'a, Svitier'a, Romani'a si Americ'a de nordu, fie-care cu stindardulu seu, unele cu bande musicale proprie, intrunindu-se tóte sub flamur'a natiunala nemtiesca. A pasá in revista, te costa mai multe óre.

Este acestu evinémentu de mare importantia politica pentru cã ni infatiséza — precum spunu insisi nemtii: unu parlamentu natiunale in arme despre a caruia sentieminte guvernene micutele trebue se iee cunoscintia cãci are nisce apacitati cum nu se gasescu intre servitorii acelorugverne. Diurnalele nemtiesci din capitala bineventandu-i pre conatiunaliu loru vorbescu despre unitatea natiunala nemtiesca astfelu catu din fiecare siru se ivescu unu mirosu prusescu; densele ar voi se-si intinda man'a de in-

fratire chiar si preste capetele diplomatiloru; spresuniile loru nu cunoscú moderatiune neci judeca daca cumva n'ar fi crima candu si alte popóra ar vorbi astfelu de ale loru unitati natiunali.

Intr'aceea óspetii veniti sunt mai buni austriaci de catu díaristii ovrei din Viena. Acei óspeti nu vor se dee preferintia Prusiei séu alteia cutarei poteri, nu vor a contopí pre unír intr'altii prin fortia ci vor a-i infrati pe toti, de aceea facura multe ovatiuni ministrului Giskra pentru cuventarile lui, toastara pentru senatulu imperiale care indeplinesce reorganizarea constitutiunala si liberali a Austriei, simpatfi pentru Austri'a etc.

Acum noi scim cã guvernulu cu aderintii sei este de vina la nemultiamirea cehiloru, ruteniloru, romaniloru, serbiloru, poloniloru, italianiloru etc. prin urmare acele simpatfi nu le potemu atribuí intieptiunii guvernului ci numai noroculu Austriei cãci relatiunile ei interne inca nu sunt cunoscute de straini.

Cine privescu la multimea flamureloru natiunale nemtiesci, la inscriptiuni si arcurile de triumfu, la entusiasmulu poporatiunei si la acea armata a careia oratori nu sciu vorbi fora se nu atinga „unitatea natiunala,“ — i s'ar paré cã acésta unitate are se vina catu mai curundu cu séu fora invoirea guvernelor, si cã Austriei nu-i remane de catu a se pune infruntea miscamentulu daca nu voiescu ca acestu miscamentu neintandu fora de dens'a se-i causeze veri o vatemare.

Dar numai la parere este asié, in realitate inse scim cã toti cã nemtiulu e mai multu alu teoriei de catu alu proesei, mai multu alu vorbeii de catu alu faptei.

La unguri istori'a dórme.

In 1868 casí in 1848 ungurii marturisescu aceea-si credintia cumca in Ungari'a esiste numai o singura natiune politica si aceea se numesce „natiune magiara.“ Au trecutú dara 20 de ani, in care restimpu acelei credintie a loru i s'au datu multe demintiri fizice si morali, fora ca din acestea ungurii se fie trasu o invetiatura fie catu de mica.

Astadi casí odinióra, ungurii vreu se elupte ce a eluptatu natiunea francésca in tier'a sa, si ce au eluptatu anglii in Americ'a. Francii numerau odata in patri'a loru cam diece natiuni mai mici, cari mai tóte fiindu de vitia latina, se invoira a primí numele natiunei francésce, cãci si altmintre le unia vitia. Anglii au potutu se dee Americ'e nordice unu caracteru anglesu, cãci vechii locitori in necultur'a loru nu precepeau importantia natiunaltatei, si cãci singuratecii emigratori de altenatiunaltati nu se asiediau purure langa olalta ca se fórme unu corpu natiunala.

Dar relatiunile Franciei nu sunt analóge celor'a de la noi, cãci nu suntemu noi de o vitia cu ungurii ca se primim a figurá sub numele loru. Era relatiunile Americ'e sunt si mai stranie patriei nóstre, cãci nu suntemu noi cadiuti in selbatarea stravechiloru locitori ai Americ'e si de alta parte neci ungurii nu posiedu cultur'a angliloru!

Preste acésta ungurii au mai desconsideratu si medilócele de cari s'au folositu francii si anglii, cãci neci unii neci altii n'au impusu altor'a limb'a loru cu sila si prin legi demandative, precum o facu acésta ungurii. Atatu francii catu si anglii ajunsera la numitele rezultate numai prin medilóce morali, adeca in virtutea civilizatiunei si culturai loru, in

virtutea poteri atragatórie a principieloru liberali ce le profesau, le desvóltau si le urmau fora a vatemá libertatea individuala séu natiunala a cutarui poporu, asié d. e. in Franci'a vedemu chiar si in timpurile sgomotóse ale revolutiunei mari cã cate unu deputatu francu propunea a se traduce cutare decretu in tóte idiómele tierii si conventulu primia prognera cu aclamatiune, fora ca deputatulu care a propusu se fie insultatu si fora ca se se gasésca cineva a replicá buna-óra cum replicá la noi stangaciulu liberalu Tisza contra cererii deputatiloru romani d'a avé legile in testu romanescu; — asié d. e. in Americ'a vedemu cã sunt respectate nu numai poporatiunile mai marisióre dupa cea angla, buna-óra nemtii, ci de acestu respectu se bucura sisinguratecele sate de natiunaltate cu totulu neinsemnata in lumea nóua, astfelu veduramu de unadi cã unu micu satu de cehi din Americ'a avendu oficialii sei natiunali escrise concursu in Europ'a cã numai preotu n'avea de a sa natiunaltate. Jace acésta respectare in spiretulu democraticu alu organismulu de statu din Americ'a nordica, — unu spiretu de care noi ducemu mare lipsa.

In putiene cuvinte: daca francii si anglii au triumfatu peste alte natiunaltati conlocuitorie, apoi acestu triumfu l'au castigatu numai prin medilóce morali, prin rivalitatea nobila in deplina libertate pe terenulu culturai.

Avemu acú de spusu fratiloru nostri unguri cumca cu asemene medilóce si noi romanii bucurosu primim lupt'a cu densii. Se incepemu o rivalisare nobila pe terenulu culturai, si prè cati romani ii va cuceri cultur'a ungurésca noi bucurosu ii vom dá unguriloru, éra pre aceia si dintre straini pre cati ii va cuceri cultur'a romanésca se fie ai nostri. Daca inse lupt'a nu va clatiná ecilibriulu de acum'a, apoi se remana acestu ecilibriu neinsultatu si nemaltratatu. Se intielege cã lupt'a se decurga in libertate deplina, se fimu numai noi de noi, se nu se amestece nimene neci chiar statulu prin despusetiunile sale se nu favorésca o parte séu alt'a, adeca se nu faca casí acum'a candu o parte mare a invetiamentulu ungurescu se sustiene din contributiunile ce guvernulu le aduna de la romani.

Ungurii inse nu vreu rivalisare nobila si in libertate. Loru li trebuescu legi cari se impuna limb'a ungurésca, lui „Hazánk“ nu-i placu manualele de istoria natiunala ce se propune la Blasiu cãci in acele manuale se vorbesce despre Horia ca despre unu erou natiunala, bagu de séma noi romanii se invetiámú istori'a nóstra de la ungurii Horváth, Szalay, séu de la retorii Kossuth, ori de la Kazinczy cã acest'a ne batjocoria mai tare asemenandu-ne viteloru. „Pesti Napló“ dorese scoli unguresci si pre la comunele neunguresci, si se intielege cã aceste scoli nu s'ar infiantia numai cu spesele elementulu ungurescu.

Intrebámú acú: de ce magiarii nu lasa lucruriloru cursulu loru naturale si liberu? de ce impunu limb'a loru si nu lasa ca celu ce va invetiá acésta limba se fie condusu la invetiarea ei numai de lipsa, de cultur'a si civilizatiunea ungurésca, de placulu sonuriloru limbei unguresci? — Respunsulu este lesne: pentru cã ungurii n'au incredere in libertate, n'u se incredú in cultur'a si civilizatiunea ungurésca, nu credú cã lips'a l'ar poté face pre cineva a invetiá ungurésca, si

in fine nu se incredú neci in veri o potere atragatórie a sonuriloru limbei loru. Daca densii ar avé incredere intr'acéstea, n'ar recurge la „impunere,“ va se dica de-ar avé incredere in propri'a loru potere morala, e prè naturalu cã n'ar folosi legi silitóre.

Ungurii daca totusi credú cã vor ispraví ceva cu sil'a, apoi se insiéla cãci o natiune ca ungurésca este imposibilitate naturala se póta inghití prè alt'a mai totu asié de mare d. e. pe cea romanésca. Deci veri ce incercari de inghitire sunt numai o maltratate si pentru noi dar si pentru stomaculu natiunei unguresci, pre candu pe bas'a libertatei si friatiatei am poté traí langa olalta in pace.

De alta parte istori'a a doveditu pana la evidintia cã ungurii nu-si vor poté realisá aspiratiunile loru prin sila, de aceea veri ce incercare nóua este din partea loru ignorarea istoriei. Intru incercarile mai nóue ale unguriloru noi am observatu cu multa parere de reu cã loru istori'a nu li-a spusu nemica, la densii istori'a dórme, dar i-asecurámú cã nu dórme si la natiunaltati si nu dórme in Europ'a.

De la diet'a Ungariei.

(*) Siedinti'a de 25 iuliu a casei reprezentantiloru.

Dupa ce petitiunile incurse se trimisera respectiveloru comisiuni, notariulu casei de sus insciintéza cã magnatii au primitu legile votate de reprezentanti.

S. Miletici considerandu suspitiunarele ce ministrulu de interne le-a aruncatu a sup'ra lui in siedinti'a din 22 iuliu, incheia cuventarésa sa cu urmatórea propunere: „Onorata Casa binevoiesca a decide ca ministri de justitia si celu de interne se fie provocati a incepe investigatiunea contra lui Dr. Miletici pentru conjuratiunea din Belgradu, si acésta investigatiune se se faca la rogarea lui propria, fora a cere concessiunea Casei, éra despre rezultatu dd. ministri se raporteze casei.“ (Aprobari) Miletici crede cã primirea acestei propuneri a lui este atatu intru interesulu seu propriu catu si intru interesulu demnitatiei on. case. (Se primescu si se va pune la ordinea dilei spre debatare.)

La ordinea dilei e modificatiunea ce a propus'o cas'a magnatiloru la contributiunea de pamentu. Se primescu parerea comisiunei centrali cu modificatiunea ce Csengery propune in redactiunea testului.

Alu doile obieptu la ordinea dilei fu raportulu comisiunei centrale despre proieptulu nou de lege in privintia contributiunei de venitu. Desbaterile fura cam lungi si putienu interesante, proieptulu scapá cu mici modificatiuni.

La fine raportá comisiunea bugetaria.

Siedinti'a casei representative din 27 iuliu.

(=) Primulu obieptu pusú la ordinea dilei in siedinti'a de astadi fu continuarea debaterii proieptulu de lege pentru venite care se si primí cu unele schimburi neinsemnate.

Mai de parte se cetesce insciintierea comisiunei de diece despre petitiunea directuluu caseloru regesci, d'a i se concede intentarea procesulu de presa contra abl. Ales. Romanu si Bözörményi; comisiunea e de parere ca se dee concessiune.

Hodosiu ar propune si acum tiparirea articuleloru incriminate conformu propunerei sale facute cu ocaziunea primei debateri a causei procesulu de presa contra lui Romanu, inse de órace s'a respinsu propunerea acésta si s'a primitu prin decisiunea maioritatiei numai tiparirea acuzarii director. caus. reg., pre-

cum si a insciintierei comiss. de diece, deci elu propune acum numai cetirea articoleloru incriminate si roga cas'a a aduce decisiune in privint'a acest'a.

Babesiu se scóla pentru aperiarea principului de imunitate, si afirma, cá de se concede persecutarea unui ablegatu fora causa suficiente, in casulu acest'a imunitatea devine ilusoria. Provóca la Miletits carele abdicandu de dreptulu imunitatii, fora concesiunea casei a cerutu investigatiunea fapteloru acelor'a cu cari la suspitiunatu ministrulu de interne.

Hodosiu cerc a se ceti decisiunea casei despre tiparirea actelor. (Se cetesce.)

Csiky inca afla de lipsa cetirea articoleloru incriminate pentru cá altcum nime ne nu se póte convinge despre dreptatea séu nedreptatea perturbatiunei cauzate de fisculu regescu.

Somossy cunoscendu motivulu pentru care nu se invoiesce maioritatea la cetirea articoleloru incriminate, avendu adeca de scopu suprimerea respandirii lor in publicu, totusi afla cu cale cetirea lor in siedint'a inchisa, ca macar ablegatii cunoscendu-le se póta consciintiosu votá séu pro séu contra.

Deák e de o parere cu Somossy.

Medanu e contra cetirii in secretu a articoleloru.

Primindu-se propunerea lui Somossy, presedintele incheia siedint'a publica pana se vor ceti articlii incriminati.

Dupa $\frac{3}{4}$ de óra siedint'a se redeschide si **Hodosiu** arata cu argumente bine basate nedreptatea pretensiunei fiscului regescu precum si defeptulu motivarii comisiunei de diece in opiniunea sa. (Vorbirea se va produce.) La fine presenta casei o propunere, in carea se dice, cá rugarea fiscului se nu se ié in consideratiune.

L. Horváth incéca a pledá pentru opiniunea comisiunei de diece, la fine mai tiene o prelegere doctrinaria despre conceptulu de imunitate, cum ar trebui aplicatu in casuri concrete, conformu decisiunei dietale din 18 nov.

Borlea nu póte primí opiniunea comiss. de diece carea voesce fora constatarea faptei a dá fiscului regescu concesiunea pretinsa; densulu afirma mai departe cá Rom. si-a implinitu prin publicarea articoleloru cestiuante numai o detorintia morala, aducendu la cunoscint'a publica resunetulu intregii natiuni si regimulu i detoresce multiumita pentru acest'a.

B. Horváth dice cá aici diet'a nu se póte face judecatoriu.

Macelariu desí recunósce cá in caus'a acest'a diet'a nu póte avé rolla de judecatoriu totusi doresce a se sustiené nevatemata inunitatea ablegatului.

A. Vladu inca vine intru ajutoriu acusatiloru si facendu apelu la sentiulu de dreptate si ecuitate a regimului, lu róga cu nesce cuvinte pline de spiretu oratoricu a nu mai in multí numerulu cununeloru puse pe frun-

tea martirului (Böszörményi) a caruia dile si altmintre in scurtu se vor fini.

Tincu desí incéca a vorbi in meritulu obieptului, nu póte neci de cum a isbutí contra strigariloru de „recede“ din drépt'a si asiá trebui se abdica de votu spunendu numai atá'ta dnloru din drépt'a, cá vede cumca la obieptulu acest'a nimenui nu e concesu mai multu a vorbi.

Mai vorbi si **Miletits** si punendu-se in-trebarea la votu, se primí opiniunea comisiunei de diece ca se se dee fiscului concesiunea d'a incepe numitele procese.

Kerkápolyi cetesce referat'a com. centr. despre proiectulu de lege pentru aperiarea tierii si cu acestea siedint'a se fini.

Pesta 27 iuliu n. 1868.

(n) Dle Redactoru! Dupa absintia de dóue luni, observu acú la returnare cá opiniunea publica despre noi la domni stapanitoru ai nostri s'a schimbatu multu! Papa mai de unadi ei tieneau cá „nepasarea“, „indolint'a“ nóstra si „egoismulu“ celoru mai multi barbati conducatori ai nostri, li sunt „garantie secure“ pentru nemedlocit'a realizare pacica si regulata a tuturoru planuriloru loru dualistice desnationalisatórie, éra cu cei vr'o doi — trei agitatori neadormiti si neimpacabili credeau cá acusi vor fi gat'a, intaritandu pre d'o parte diaristic'a si poporulu loru contra acelor'a, pre d'alta parte mai sumutiendu si pre unii ambitiosi nesocotiti asupra-le, ca se li subsape basea increderei in poporu si se-i facea imposibili: altfelu este acum de candu cu interpelatiunea ardeleniloru si respicatiunile urmate. Acum magiaru incepu a vedé cá caus'a natiunei romane, cum se desbate éa in diaristic'a si prin tóte cercurile nóstre publice si private, nu a facut'o si nu o sustiene numai Baritiu, Babesiu, Mocioni, Hodosiu, ci cá ea este proprietatea santa intima a fie-carui romanu! Dar acésta esperintia in locu se-i facea pro dd. magiaru se-si vina in fire si se-si coréga portarea gresita facia de noi, ea i-a interitatu pan' la furia! I-audi pretotindenea amenintandu si injurandu pe romani; d'alta parte si punu tóte silintiele d'ai caracterisá de neloiali si conspirati contra patriei, se intielege contra patriei magiare. Cine citesce foile lor, atatu pe cele ale stangei centrali, catu si ale regimului si partitei, trebuesc se indigneze séu se rida de miserabilitatea acestoru incercari! Tóte sunt dovóda evidinte cá atacurile deputatiloru nostri i-au lovit in mediloculu inimiei nesaturate. Intr'aceea publiculu si diaristic'a magiara nu incéta a-si versá veninulu asupra lui Babesiu si Dobrzansky, numai catu acum si-au mai estinsu invecivele si asupra lui Macelariu si Hodosiu, si sperámu cá curendu list'a proscrisiloru si poctiloru va cuprinde numele tuturoru deputatiloru romani. —

In asemenea despusetiune iritata a nati-

nei suverane vi poteti intipuí ce confundatória si consternatória este pentru dens'a scirea (ce bagu séma vr'unu psicologu si politicu bunu incepú a o respandí) cumca la Blasiu au se aléga romanii de **archiepiscopu** pe principele si cardinalulu Bunaparte! Daca s'au spariatu domni magiaru atunci, candu éra vorb'a se se aléga Baritiu de metropolitu, apoi acum la amintirea d'unu Bunaparte stau chiaru incrementi: tóte dovedi invederate despre inim'a fratiésca, cugetele oneste catra noi, catra noi cari pana mai ieri strigamu si demustramu in faci'a lumii, cá „**esistint'a si tari'a natiunei magiare este conditiune de esistintia si tari'a pentru natiunea nóstra!**“ Asiá a sciutu acestu genu de ómeni ingomfati se ni resplátésca simpatia si alipirea nóstra catra ei! Dar véda ei; noi ni spelámu manile.

Atat'a am avutu a vi spune, Dle Redactoru pentru a vi face cunoscute urmarile portarei barbatesci si resolute a deputatiloru nostri; le recomendu aceste si consideratiunei pretensivului d. Tibiscanulu.

Ceea ce pre langa causele nóstre natiunali mai ocupa si nepacuesce spiretele publiculu preste totu, este misteriósa disparere a presiedintelui comitetului de honvidi, colonelului Beniczky, despre carele este doveditu cá a fostu insielatu prin'to epistola anonima la unu locu óre-care sub unu pretestu natiunali, si acum tóta lumea crede cá ar fi ucisu de contrari politici, pentru motive si scopuri politice! Ast'a este unu lucru mare si o sim'toma fórté rea pentru starea sanetati politice a statului dualisticu. Beniczky a statu in fruntea opusetiunei honvidiloru contra regimului si contra lui Perczel. — Acum s'a prinsu si pusu la inchisóre unu capitanu de honvedi, asup'ra caruia s'a aflatu multe prepusuri car fi partasiu la acésta ucidere politica; éra capulu politiei, contele Ráday, a pusu unu pretiu de 500 fl. ca remuneratiune pentru acéla carele va aduce ceva date positive asup'ra atentatului.

Mai adaugeti, Dle Redactoru, catra acestea, cele multe si mari hotfi si telharfi ce se intempla pre tóta diu'a in **partile locuite de magiari**, si cari insufla frica si cutremuru intregi poporatiuni pacice, si — éca-ve fruptele constitutiunei, libertatei, domnrei magiare dualistice! Dar nota bene, cu tóte acestea, in comitatele magiare atatu de bantuite de hoti nu se introduce legea statariale, pre candu in districtulu romanu alu Naseudului si pre aiurea la nemagiari o introdusera domni nostri mai fora neci o causa! —

Cernáuti, 10/22 iuliu 1868.

(Circulariulu episcopescu.) Cerculariulu archipastoriulu din Bucovina, despre carele amintiramu in corespundint'a nóstra din septeman'a trecuta, s'a comunicatu dejá preutimei si chiar instantieloru administrative ale

regimului. Dela o margine pana la alt'a tierii este acestu cerculariu obieptulu de discutare in tóte plasele poporatiunii, si fie-carele te intipina cu intrebarile: **daca sunt adeverate cele afirma episcopulu despre clerulu diecescu** Cum de nu s'a sfitu archipastoriulu a emi in publicitate unele ca aceste defaimariasup unei preutimi, carea prin cultur'a si portansa in viet'a sociala, precum si prin implinimisiunii sale preutiesci in pastoria de sfitu si in scóla e démna de tóta stim'a si inerearea poporului? Ce vre se dica atare batjoc publica a clerului dupa o maltratare despot de 33 de ani? si ce are de scopu archiere candu inearca preutimea cu totu felulu scaderi religiose si morale? dóra ca se o ca promita si se o descrediteze naintea poporului? Óre este intieptu, tocma acum, candu vorb'a de cefectuarea autonomiei biserice prin urmare de unu acordu intre toti facti constitutivi ai biserice, a aruncá atare semtia de discordia? Óre e consultu pentru inpersón'a archipastoriulu a rumpe si cele pe urma fire, ce mai sustineau legatur'a in elu si comunitatea bisericesca? Óre s'a cutatu parintele episcopu la urmarile, dacarulu la injuriile ce i se casiuara in fati'a mii, nu va dice: „aminu“ si neci nu va tacé va raspunde si va combate atacurile sume ale ofensorelui seu? Si óre e cu potintia comunitatea bisericesca si mai cu séma premea se stea muta si nemisicata, candu duc ei, ce pórtá numele de parinte si e chiar a fi martorulu adeverului, icón'a blandetiei si esemplariulu amórei crestine, apuca a ofensiumi, produce in publicu lucruri neabile si vérsa veninulu urgiei asupra confiloru si impreuna servitoriloru bisericesci?

Totu cam acestea si de asemenea sume trebarile, pre cari de o septemana in cóte le facu ómenii in Bucovina. Totu cam astu-de vorbe se cernu in fie-ce adunare a cleru si a diecesaniloru, prin insesi cercurile striloru! Si cum póte se fia altmintre, dacafóia oficiósa a consistoriulu cuprinde mai grele si mai dureróse vatemari pe statulu clericalu?

In acelu cerculariu dice archiereulu in tea lumii: „**cá multi din preuti s'au alcatu la patim'a betiei; cá s'a latitu preoti fumarea tutumului si cá dens nainte de a pasi la s. altariu séu ftiuni preutiesci nu-si curatiescu gurmanile de urmele acestei intinatiumi; preutii negrigescu slujbele bisericescu postu si in dominece si serbatori; preutii din sant'a loru chiamare f unu isvoru necuratu de castigu si jup pre poporeni: cá preutii, numai din mia de castigu cumpera posesiuni (gardari dice S. Sa) si iéu in arenda paturu; cá preutii sunt dedati lucsululu imbraca in modu necuvenitu; cá pr nu predica si nu impartasiescu imtur'a crestina; cá familiile preutiescu**

FOISIÓRA.

Observatiuni critice asupra poeziiloru lui Ionitia Badescu esite de sub tipariu in Pesta 1866.

(Urmare din nr. 75.)

Pag. 15 strofa II ibid.

Priviamu cu placuri la mandr'a-ti fatia
Er' cu sarute tu me tratat,
Si bétu cu totulu de-a loru dulcétia
Pe sinu-ti móte me legam.

Cuventulu placu intrebuintiatu in numerulu multariu este, celu putinu pentru mine, unu ce ne-auditu inca; cuventulu placere sciú cá se folosesc si in multariu. Dara singulariulu placu este pre scurtu, cuventulu placere este pre lungu a' se fie placuri. Eipitetulu móte pentru unu sinu de copila este pre molatecu, si pentru aceea nepoeticu; din contra, gingasiu, plapandu, fragedu etc.

Strofa a V. V. 1 si 2:

Atale budie impurpate
Nu-mi mai inchina cu-alu loru nectar,

Ce vre se dica versulu alu doilea? Cuvintele in adeveru sunt romanesce, legatur'a loru inse este neromana, cu atat'a mai putinu frumós'a.

V. 3—4 ibid.:

Ochi-ti ce vérsa radie 'nfocate
Nu-mi mai tindu alta de catu amaru...

„Ochiu tindu amaru“ nu se póte dice neci in prosa, dara neci in poesia. Pentru ce o astfelu de icóna nenaturala si silita?

Pagina 19. Credi tu lele...

Acésta poesióra adeveratu poporala este atatu in privint'a limbei dulci, si libere de uriciosele cascaturi (hiaturi), catu si 'n privintia ideii esprese in ea, un'a din bucatiele cele mai nimerite ale junelui autoru.

strofa II. suna:

Lelisióra, lele draga,
Da-mi guritia, gur'a fraga,
Cá neci diorii n'or crepá,
Neci cucosii n'or cantá,
Pana, draga, te-oiu lasá
Te-oiu lasá cu dummedien,
Si-oiu porni cu dorulu teu!

Nu-mi potu splicá pentru ce schimba unii poeti genulu unoru cuvinte, caror'a limba ins'a-si li-a daruitu genulu femeescu. Astfelu aflámu si in poesiele acestea diorii in locu de diorile, si lacrimiorii, in locu de lacrimiórele. De genulu femeescu este legata frumsét'a, fragedimea, delicatét'a etc. atatu in lumea via, catu si in cea mórtá, carea inse tocmai prin poesia capeta sufletu si vietá. Si daca este adeveratu cumca poetii si pipitorii sunt cei mai credintiosi adoratori ai naturei, de ce se incumeta unii a straformá fiint'a unoru lucruri din natura. Fireá limbei romane li-a datu dioriloru aceloru fiice frumóse

ale demanctii, caracteru femeescu, autorulu nostru si altii le stráfórma in barbati! Unde-i atunci frumsétia poetica? Cetitórele nóstre Romane ar trebui se protesteze categoricu contra estoru abuseri nescusabile! Suum cuique!

Pag. 20. Pe mormentulu Malvinei.

Strofa III. v. 2:

O tótna eruda inse prin sinu te-a sagetatu.

Tótna nu este destulu de personificata din partea poetului, in catu se-i póta atribuí o actiune atatu de vie. In casuri de felulu acest'a se sierbescu poetii de tropulu asiá numitu **antonomasia** d. e. gerulu, **recéla, frigulu** (tómnei erude).

Strofa a IV. v. e.:

Tu dormi in nóptea lunga etc.

Nu se dice, asié sciú, in limb'a romana eu dormu in nópte, séu eu dormu in di, ci eu dormu nóptea si dormu diu'a, séu eu dormu o nópte, o di, una óra etc. Dreptu-aceea este falsa constructiunea: **Tu dormi in nóptea lunga.** —

Pag. 41. Catra luna. Strofa I.

Ah lunitia, lumisióra
Rumenióra, balaióra!
Te ivisi lucindu volosu,
se-mi privesci incantatoria,
se-mi suridi mangaetória, etc.

I facemu atenti pe poetii nostri, cari facu abusu de diminutivele limbei romane se ceté-sca opulu dlui Titu Maiorescu: „Poesi'a ro-

mana, cercetare critica, urmata de catevesií. In strofa citata aflámu o constructiuneromanésca, si anume concordarea unu bu cu unu adiectivu in locu de adverbu **privesci incantatória**, séu se-mi **mangaetória**. In catu scim, adiectivele concórda numai cu substantive in genumeru si casu, mai departe se concórda cbulu a fi in numeru si in persóna D. este incantatoriu, ea este incantatórie cele lalte verbe inse se léga numai adve éra neci candu adiectivele.

Pag. 73. Atunci. Strofa I.

A fostu Romanulu candu-va Al, fostu-a elu Su flamar'a-i de 'nvingeri o lume se plecá! Dar sórtéa inimicia vol alu resturnare...

Ce motive-i indreptatiescu pe unii romani din Austri'a a intrebuintia formastantivata a neffinitiveloru in-are cu verbahu? Pentru usiuretatea rimului? De reu!

Pag. 80. Sigilulu negru. Strofa V.

...O ntrebu... dar' ea nemica, nemica nu-mi r...

Ci 'n mut'a sa tacere, isi haga mana 'n s... Epitetulu mutu pentru cuventulu re este nepotrivitu, fiindu cá cetinducuvintele „tacere muta“ vrendu ne cugeta si la contrariulu, la o tacere larria, ce nu esiste. Tacerea muta este tologia, unu idem per idem, ca si strofa II V. 5. din „Dedicatiune“, un timu „drepturi juste“. Romanesculu

intrecu prin desertatuni si lucsu gretiosu la munti, botediuni si alte intemplari; ca pre langa patimele cele vechi au mai adausu inca patim'a de a face intrige in trebile vietii publice, nationale si bisericesci; ca unii din preuti au de scopu, sub firmele de nationalitate, poporu si bisericica aimpacatibosele lor patime precum: desertatiunea, ambitiunea, lacomia de castigu si de avere; ca in preutime sunt agitatori, suferi si comedianti, agenti si conlucratori ai gazetei „Albina“ ca agitatori de preuti, caror'a li-au iertatu crime nu s'au portatu ca frulu celu perdutu, ci ca Jud'a Iscariotenu; ca unii din preuti din frica, altii d'n reutatea a-nimei si din pof'ta de scandala subscriu pentru conduc atorii complotului adrese de incredere; in fine ca preutii subscriu petitiumi pentru incuviintierea conferintelor diecesane fora de scirea arhierului!“

Aceste sunt trasurile si colorile principale cu cari episcopulu Hackmann, dupa cunoscut'a sa dibacia si desteritate, avu inca si bun'a vointia, de a depinge o icona, carea se fia cea a clerului gr. or. din Bucovina. Pareni-se ca unele ca acestea, caricature, de ar fi originalulu si adeveratu, ar fi mai la loculu loru in „Gimpele“ seu in „Gur'a satului“ de catu in unu cerculariu episcopescu publicu. Inusi autorulu semena a simti acest'a, caci dupa finirea opului seu celui demnu de tanguitu, privindu fruptulu spiretului si alu animei sale, mai bine de unu anu si vedindu o deformitate horibile dictu, eschiamu dicendu: „Ni vine de a ne rusina de clerulu nostru!“ Dreptu ca de atare icona, dirsa dupa ilusiunile fantasiei proprie si colorata cu unu penelu putredu, intinsu in scafa plina de veninu a inimei proprie, trebue se se rusineze; dara de clerulu diecesei bucovinene, precum este elu in fapta si precum ilu scie lumea, nu e cauza de a se rusina; din contra altu episcopu, inusi unu mitropolitu, seu si unu patriarchu s'ar lauda cu densulu in fati'a lumii si in acordu si conlucrare cu atare cleru intieleginte si devotatu pentru interesele bisericiei, ar esopora cele mai frumose rezultate in vi'a Domnului din Bucovina.

De asta data nu este scopulu nostru de a intru in detaiurile cerculariului arhierescusi a demasca tote in goletatea loru adeverata. Ast'a o lasamu noi in scirea celor'a ce sunt cunoscuti mai de aprupe cu starea lucrurilor in diecesa si cu referintiele interne intre cloru si episcopu, crediendu ca nu vor lipsi recensiumi detaiate la tote pasagiile din cerculariu. Noi ne restringemu a reflecta inca numai la acest'a, ca daca inusi episcopulu Hackmann, ca autore seu celu putienu ca subsemnatoriu alu cerculariului, se rusineza de

*) La cele ce se atingu de noi, vom responde insine Santiei Sale lui Hackmann in cutare nr. ven. Red.

deformitatea iconei clerului din Bucovina, precum a colorat'o seu aprobat'o, ore ce se dica preutimea, vedindu-se ilustrata intr'unu modu, carele trece chiar preste marginile buneii cuvenintie, desemnate de legile de presa?

Dice archipastoriulu ca sunt si preuti demni, cu caracteru curatu, cari stau cu barbatia pentru ceea ce este dreptu si bine. Dara de orace dice in altu locu, ca taberele celoru rei defaima pre aceia din cleru, cari sunt alipiti cu credintia arhierului, de orace dice inca si acest'a, ca in un'a seu in alt'a seu si in tota privint'a se intielege ca din cele mai sus insirate, se afla preuti in parte mare cu patime; de orace se scie ca numerulu aceloru preuti ce sunt alipiti autorului acelu cerculariu, este forte micu, in catu cei de panur'a lui Comorosianu et consortes se potu numera pe cele diece degete; — nu remane indoiela ca clerulu in a sa corporatiune este atacatu si vatematu in cele ce sunt mai scumpe statului presbiterale, adeca; activitatea preutiesca, chiamarea invetiatorésca, viegiuirea morala, petrecerea familiara si sotiala si auctoritatea naintea poporului bisericescu. Cerculariulu din cestiune este asiá tiesutu si generalisatu ca fie-cine din clerulu Bucovinei, fiindu vatematu de unu particulariu si standu cu densulu la judecata, pote se auda pre lesne, ca ofensorele lui va provoca la marturi'a arhierului din cerculariu. Arhierulu nu vorbesce in modu generalisatoriu de cei ce dupa parerea sa sunt buni, ci esceptionalminte, pe candu din contra despre cei ce dupa parerea sa sunt rei si demoralisati vorbesce cu totulu generalisatoriu si numai consecuinte cu propusulu de a batjocori clerulu ca corporatiune intréga, nu dice ca i vine a se rusina de unii din cleru, ci dice cu accentuare: „In adeveru, ni vine, de a ne rusina de clerulu nostru!“

Aci diace gravitatea injuriei ce s'a facutu clerului gr. or. din Bucovina de autorulu si subsemnatoriu cerculariului. De aci urmeza, ca nimene din cei ce se numera la preutimea diecesei bucovinene, fie preutu secolariu seu calugaru, fie ca a scrisu adresele si petitiumile pentru efeptuarea autonomiei bisericesci seu ba, fic ca sta de multu in functiune seu numai de catu-va timpu, nu pote fi indifereinte in fati'a onoru atacuri si vatemari publice ale corporatiunii intregi. Nimene din cei ce sunt conserisi in catalogulu clerului din Bucovina, afara de cei putieni lipasi ai episcopului nu pote dice, celu putienu nu pote fi securu, si neci nu va pote convinge pre adversariulu seu ca catra densulu nu sunt direse unele din fulgerile cerculariului episcopescu. Asié precepemu noi starea lucrului, asiá trebue se o precépa totu celu ce e cu mintea sanetosa si nepreocupata. Ni pare reu, ca despre ceea ce audimu in publicu vorbindu-se, am trebuitu se ne convingemu din cuvintele si tiesetur'a cerculariului.

Una ce ne impaca este cunoscuti'a reu-

lui in tota marimea sa, caci veri-ce reu fie spiretuale seu materiale se pote vindeca numai atunci, daca e patrunsu pana in fundu si cunoscutu in tote fasele sale. Noi l'am petrunsu si cunoscutu, si cercamu a-lu vindeca pre calea sa, prin — sinode.

Otlac'a (c. Aradului) 24 iuliu.

(Securitatea publica in oraziulu Giu'la, capital'a Bichisiului.) In 19 iuliu fu tergu de tiéra la Giu'la, unde romanii nostri se adunara din tote partile precum acest'a se intempla si la alte asemenea ocaziuni. Dar romanii neci aici nu remasera nemaltratati, nebatjocoriti si nebatuti de magiari. Veri 7—8 magiari in portulu loru nationalu si armati cu focosie si huncosie umblara pre tote locurile pre unde romanii se asiediasera a prandi, si ni injurau „Ddieulu romanescu“. Romanii inse, iubitori de pace si de fratietate, facura locu acestoru fere selbatece se mérga fie-care in catro vré. Viediendu acesti magiari ca nu se potu acatia de romani cu un'a cu doua, se postara prin tergu la mai multe locuri, injurandu in gura mare Ddieulu romanescu, ca e sabaciagu (libertate ungerésca) si ca pre toti romanii... (facuramu aci nisce punte, se vedemu ce va dice „Pesti Napló“ si cele lalte organe ce spriginescu guvernulu ung.? Red.) Ourundu apoi éca ca pre unu romanu din Socodoru acesti turbati lu batu in mediloculu piatiei, l'inunda de sange si-lu lasa mai mortu. Altu romanu, din Chitihazu, patiesce asemenea. Persecutorii cari trebuiau se grigésca de securitatea publica, steteau uitandu-se si delectandu-se in curgereá sangelui nevinovat; — ma ce e mai multu, romanulu celu batutu din Socodoru plangendu-se la persecutori, a-cestia asidere i injurara Ddieulu romanescu si ca de nu va tacé, si-capeta de nou.

Astfelu de splicatiuni ticalose se dau libertatei, egalitatei si fratietatei sub guvernulu ungerescu; astfelu se interita popora conlocuitoare aruncandu agitatiunea pana la ultimele clase ale poporatiunei; astfelu pate securitatea publica ce scade, pre di ce merge, cu pasi giganticii.

Romania.

Senatorii alesi de colegiulu alu doi-le sunt:

Argesiu: G. Perdicaru
Buzeu: Eugeniu Predescu.
Brail'a: M. N. Mihaescu.
Bacau: Milicescu
Bolgradu: P. Dimancea.
Botosiani: Vasile Niculescu
Covurlui: Colonelu Lupascu.
Cahulu: Const. Caramanliu
Dembovitia: Pana Olanescu 35 contra 27 asupra Dlu Manolescu:
Dolju: Guranu cu 46 vot. din 52 vot.

Dorohoiu: Ioanu Docanu
Falcu: Generalu Gulescu
Ilfov: M. Anghelovici, cu 123 voturi din 147 votanti.

Iasi: N. Ionescu 35 contra 34 Scriban
Ialomitia: Col. Stoica.
Ismailu: Dumitru Bolintineniu
Iiu: Col. Crasnariu 51 din 54
Mehedinti: General Tela
Muscelu: Antonu Gugiu.
Neamtii: A. Sicleanu
Oltulu: Constantin Deleanu cu 30 vot. din 45.

Prahova: Ionu Radovici 46 din 52
Putna: Asan. Panfilu. 34 contra 33
Romanu: N. Ionescu
Romanati: C. Vladoianu
Ramnicu-Saratu: Picleanu
Suceava: Gr. Bengescu
Tutova: Georgie Milaru.
Tecuciu: Eliod. Lapati,
Teleorman: Golonelu Paucescu.
Velcea: Const. D. Otetesianu
Vasluiu: Col. Pangrati.
Vlasca: Stefan Gulescu

Resultatulu acestoru alegeri este cu multu mai favorabile partitei liberali adeca guvernului, de cum l'insciintiasa unu telegramu de care luaramu notitia si noi. Acum, avendu a mana foile din Romanu, ne informamu mai bine, si a nume din „Romanulu“ intielegemu ca dintre acesti 33 de senatori, alesi in 33 de districte, sunt 29 de insi aderinti ai partitei liberali si prin urmare a guvernului, si numai 4 insi din panur'a cea vechia. In fati'a acestu resultatu dice „Rom“: „Ori care ar fi resultatulu alegeriloru colegiului I, totu nu este neci cea mai mica indoiela ca 15 din aceste colegi vor fi pentru politic'a natiunei, pentru cales pe care merge si camer'a si guvernulu“.

„Rom.“ din urma ni aduce si lista Senatori alesi la colegiulu antei sunt:

Argesiu: Nicolae Rossetti.
Buzeu: Sibicianu.
Braila: Colonelu Rahtivaeu.
Bolgradu: Gr. Caracasiu.
Botosiani: Radu Constantinu Gulescu.
Bacau:
Cahulu: Anusiu.
Covurlui: Al. Moruzi.
Dorohoiu: Gheorghe Contemiru.
Dimbovita: Searlatu Ghica.
Dolju: G. Amanu cu 27, contra 6 pentru Brailoiu.
Falcu: Generalu Nicolae Gulescu.
Ilfov: I. Manu cu 38 din 48 votanti.
Iasi: Drossu.
Ialomitia: G. Moscu.
Ismailu: Colonelu Cernatu.
Iiu: Colonelu T. Calinescu.
Muscelu: Arh. Scribanu cu unanimitate.
Mehedinti: G. Costa-Foru.
Neamtii:
Oltulu: Generariu Nasturelu Herescu.

tradusu pe latinesce este *justus* éra *justus* se chiama pe romanie *dreptu*; prin urmare inlocuindu *latinesculu* prin celu *romanescu*, versulu citatu ar suna:

De drepturi drepte si infratire.

Strofa a 10. *ibid.* v. 1 si 3:

Nu-i dara neci o voce, se-mi tinda consolare...

Si eu nu fui de fatia se-i tindu o sarutare.

A *tinde consolare*, a *tinde sarutare*, pote ca se dice in nescare limba straina, dara in limb'a romana ba! Cu tote ca dice unu proverbii: „*poetis multa licent*“, totusi credu c'ar fi la timpu ca poetii nostri tineri se nu faca din proverbiiu citatu o intrebuintiare pre mare. Daca crede inse cineva cumca in poesia sunt permise asemenea incumetari, apoi se insiela, fiindu ca o constructiune, ca cea citata, este nefrésca in limb'a romana, éra poesi'a este menita a imita firca in modulu celu mai fidelu. Dreptaceea poetulu celu ce se departa de fire este ratacitu de la calea cea adeverata.

Pag. 91. *Inocinti'a si Dreptatea.*

Ca contrariu alu neologismeloru, chiar si candu sunt adoptate din limb'a latina, seu dintr'o limba romanica, éra mai cu séma daca sunt adoptate numai de placu fora ca se avemu lipsa de ele, nu me potu retiné de a face o observatiune la titululu citatu. Latinesculu *inocentia*, botezatu romanesce suna *inocintia*, éra tradusu in romanesce suna *nevinovatia*. De'n ce cauza a desconsideratu auto-

ritate acestu frumosu cuventu romanescu? Dara se purcedemu la poesia insasi: Strofa I:

Condu-me, musa blanda, condu-me pan' la tienta!

Deschide-ti foisior'a din tenerulu teu sinu,

Si-o 'ntorce si-o destóre, cu man'a-ti inocinta,

Privesce-i tota com'a, si-apoi sioptesce-mi linu:

De este ore unde prin trena insemnatu,

Ca inocinti'a-i crima, e celu mai greu pecatu?!

E de observatu ca autorulu face o gre-siela mare estetica, caci se adreseza catra Musa prin nisce cuvinte atatu de prosaice, precum:

Condu-me, Musa blanda, condu-me pan' la tienta!

Neci catra conducatoriulu celu mai simplu nu se pote adresa cineva prin cuvinte mai prosaice de cum sunt acestea. Nu pote fi acest'a limbagiulu poetului, candu vorbesce cu Mus'a sa! Si-apoi pe ce se radima densulu, candu intréba de Musa, ori de este inocinti'a crima si celu mai greu pecatu? Spusu i-a cine-va poetului acest'a? Si daca i-a spus'o, de ce nu incunosciintiedia si pre cetitori despre motivulu intrebării sale? Dupa opiniunea mea, basata pe continérea poesiei din cestiune, intrebarea cea mai potrivita ar fi trebuitu se fie: „Ce este inocinti'a? éra Musa apoi i-ar fi respunsu. Altfeliu o intrebare fora neci unu motivu este nesplicabila.

Mai departe. Ce vre se dica o foia cu com'a? (V. 4 din strofa citata).

Inocinti'a este idealulu celu *absolutu fora de gresiele* seu *pecate*, adeca contrariulu *nocintiei* (vinovatiei), careia i se atribuescu *gresielele* seu *pecatele*, cu explicarea acest'a credu ca va consenti ori si cine; deci

dara cum de-i adresa poetulu Musei intrebarea din strofa a II. v. 6:

En spune-mi, Musa, spune serman'a ce-a gresitu?...
Va se dica: Inocinti'a nu pote gresi, caci atunci ar fi nocinta (vinovata), inse totusi se pote intempla se pecatuésca, si totu-si remane inocinta, (nevinovata).

Strofa 24:
Cantati melodii line si dulci triumfatorice,
Voi paseri mititele — si voi sfiose flori,
Spelati-ve pe fatia cu rou'a lucitoria,
Si-apoi predati naturei-arom'a cea de diori.
Formati o serbatoria, creati unu cultu divinu,
Candu musa mea-si deschide secretulu buletin.

Dupa ce a pomenitu poetulu despre *melodii line, paseri mititele, flori sfiose, roua lucitoria, aroma de diori* etc. isbesce la urma cu *buletinulu musei* si nimicesce prin acest'a tota frumséti'a din versurile promergatorice. Astfelu se intempla si cu versurile urmatorice:

Pag. 96, strofa 17 *ibid*:

S'abate cate-o data prin falnice salone,
Prin nalte parlamente prin foruri etc.

Pag. 114. *Din departare.* Strofa a VII.

Trecutu-au tote draga... chiar candu éra mai dulce

Surisulu fericeiei, atunci ne-am despartitu...

Dar astfelu e urisita! atunci te seduce,

Éra versulu 4. canta:

Candu carulu ei fantasticu te porta pen zenitu.

Astfelu de icona monstruosa, cum ni-o presenta versulu 4 l'arunca pe cetitoriu in celu mai aduncu abisu, tocm'a atunci candu cugeta densulu ca se preumbla prin zenitu.

In fine junele autoru va fi cu atentiune la doue lucruri, si anume antai: la numeru sele... ante... intre- si post... pu-

ctatiuni, cari ingreuza cetitul, caci nu scii urma se cetesci *naintea sireloru seu pentu sire*, seu *dupa sire*, seu se cetesci aceea ce scrisu.

A dou'a: Unele adiective le intrebuintiaza autorulu atatu de desu, in catu si-per-tota puterea, ce si-ar pastra-o, daca ar fi intrubuintiate mai cu crutiare, si numai in locu potrivit. Astfelu e adiectivulu *negru*, care ocura forte adese in poesiele acestea, precu pag. 55: *sperantia negra*; pag. 69: *negri*; *scopu-i negru*; pag. 70: *negru ve diatoriu*; pag. 77: *si'n negra sa trufi*; pag. 80: cu *negra loru cambr*; pag. 86: *negru orisonulu*; pag. 89: *si'adi o negra gele*; pag. 49: *ties'a intrige negre*; pag. 4 d'unu *negru juramentu*; pag. 97: mai n gra ca satan'a; pag. 99: prin sufletele negre.

Sunt inse in poesiele dlui Ionitia I descu si multe aventuri de-o poesia adevera multe schintei rapitorice ce incaldiescu sutulu cetitoriului, fie acela catu de rece; mu-accnte pline de-o armonie incantatoria. T-acestea, mai repetimu, ni dau dreptulu d'a s- ra ca autorulu, pre langa unu studiu mai p-fundu alu artei poetice, va indiestra literatu-nostra cu opuri demne de-unu poet. I dori-succesu bunu si lauru catu de frumosu.

B. Petrariu.

